

Tikrosios Šiaurės karalystėje buvo Kūčių vakaras
ir elfai skautai plušo sunkiau nei įprastai!

– Gavome dar vieną skubų laišką, Snieguti! – sušuko Holė, pašto rūšiuotoja, **įsiverždama** pro Pašto kambario grotos duris.

Holė padavė voką Tviksiui Sniegučiui. Tviksio pareiga buvo perskaityti paskutinės minutės laiškus Kalėdų Seneliui ir į kiekvieną atsakyti.

Jis nekantriai atplėšė voką.

– Brangus Šiaurės ašigali, mano vardas Sofi ir man šešeri metai, – linksmi pradėjo. Bet kai Tviksis pamatė kitą eilutę, jo žvilgsnis apsiblausė. Tai buvo tas pats klausimas, kurį jam teko skaityti... daugybę kartų.

– Kiek Kalėdų Seneliui metų? – atsiduso Tviksis. Jam darėsi bloga pagalvojus, kad vėl teks kartoti tuos pačius žodžius. – Kalėdų Senelis yra amžinas, nesenstantis, širdyje visada jaunas, – ištarė garsiai ir susmuko ant kėdės. – O, kad galėčiau įminti tą paslaptį.

Jis paklausė Holės:

– Ar žinai, kiek Kalėdų Seneliui galėtų būti metų? – Holė parodė į **Pašto kambaryje** kabančią **Elfu priesaiką**. – Ne, bet tikiu, kad tu išsiaiškinsi.

Pačiupęs laišką, Tvixsis išpuolė pro duris, stryktelejo ant elfiškos snieglentės ir apsniigtu kalvos šlaitu nėrė žemyn. Mažasis elfas skautas buvo pasiryžęs žūtbūt išsiaiškinti tiesą ir atsakyti Sofi!

Skriedamas kalva kaip sniego kamuolys, Tvixsis vos nepralėkė pro senbernarą Barį ir magiškąją poliarinę lapę Norą – du seniausius ir geriausius Kalėdų Senelio draugus.

– Pala, – tarė sau Tvixsis. – Esu tikras, kad jiedu žinos, kiek Kalėdų Seneliui metų! Jam dar nespėjus paklausti, Baris sulėjo ir užkavė.

– Taip, taip, supratau... Jis amžinas, nesenstantis, širdyje visada jaunas. – Mažasis elfas pasisuko į Norą.

Nora, pasitelkusi magiškas galias, **sukūrė** ledo skulptūrą.

– Fisbis? – nustebo Tvixsis, atpažinęs vyresnįjį elfą skautą. – Ar turėčiau paklausti jį? Ką gi, taip ir padarysiu.

